



Arrest

nr. 91 291 van 9 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afgaanse nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 juli 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN *loco* advocaat R. JESPERS en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“Gelet op artikel 5118, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten F. N. M. (...)
geboren te D. (...), op (in) (...)
en van nationaliteit te zijn : Afghanistan*

die een asielaanvraag heeft ingediend op 06.07.2012 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 19.07.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 27.03.2012 werd afgesloten met een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus weigering subsidiaire bescherming' vanwege de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV); overwegende dat de betrokkene op 29.06.2012 een tweede asielaanvraag indiende die op 02.07.2012 werd afgesloten met een beslissing weigering van in overwegingname vanwege de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ); overwegende dat de betrokkene op 06.07.2012 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet is teruggekeerd naar zijn land van herkomst; overwegende dat de betrokkene een medische rapport, dd. 17.09.2011, naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene dit document reeds tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvragen naar voren had kunnen brengen; overwegende dat de betrokkene verklaart dat zijn broer vermoord werd omwille van hem waarbij dient opgemerkt te worden dat dit louter en gemakkelijke verklaringen zijn die de betrokkene aan de hand van geen enkel bewijsstuk kan staven; overwegende dat de betrokkene verklaart dat zijn broer vermoord werd In de zomer van 2011 door de Taliban waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene reeds de mogelijkheid om, dit element naar voren te brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag die op 27.03.2012 werd afgesloten; overwegende dat de betrokkene een medisch rapport naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene reeds de mogelijkheid had om dit document reeds eerder naar voren te brengen en dat dit document geen verband aantoont met de situatie van de betrokkene persoonlijk; overwegende dat de betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voren brengt met betrekking tot feiten en situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"ENIG MIDDEL: Schending van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en art. 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen. Verzoeker heeft wel degelijk een nieuw element aangebracht welk dienend is voor zijn asielaanvraag. Dat gezien de Dienst Vreemdelingenzaken de facto de asielaanvraag van verzoekster onderzoekt ten gronde. Dat zij hiervoor onbevoegd is. Dat art. 51/8 als volgt luidt: (...). Dat gedaagde enkel en alleen dient te onderzoeken of er "nieuwe" elementen zijn. Dat verzoeker in zijn tweede asielaanvraag zeer duidelijk te kennen gaf dat de originele van de nieuwe stukken onderweg waren. Gedaagde stelt in de beslissing omtrent de tweede aanvraag geheel ten onrechte dat een kopie geen bewijswaarde heeft. Dat wanneer verzoeker in zijn derde aanvraag een origineel brengt gedaagde stelt dat hij dit eerder had kunnen brengen. Dat zulks uiteraard onzin is. Daar de tweede asielaanvraag net aantoont dat hij het origineel niet had zodat het bij derde aanvraag in elk geval wel nieuw is. Dat gedaagde verder opnieuw zoals in de beslissing van de tweede aanvraag bijkomende voorwaarden stelt en daarbij de jure voorwaarden toevoegt aan de wet. Zo stelt zij dat het medisch rapport inzake de dood van zijn broer niet kan gelden als nieuw element want het niet op hem persoonlijk betrekking heeft. De bestreden beslissing schendt derhalve art. 51/8 van de Vreemdelingenwet alsook art. 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen."

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Aangaande de schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet stelt verzoeker dat hij nieuwe stukken heeft aangevoerd in het kader van zijn derde asielaanvraag, en dat de gemachtigde van de staatssecretaris deze ten onrechte niet zou hebben aanvaard. Verzoeker betoogt dat door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten onrechte wordt gevraagd dat de stukken die worden voorgelegd origineel moeten zijn, dat zij objectief moeten zijn en dat deze in staat moeten zijn de conclusies van de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen en van het Commissariaat- generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te weerleggen.

Artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. ”

In de bestreden beslissing wordt gesteld:

“overwegende dat de betrokkene een medische rapport dd. 17.09.2011 naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene dit document reeds tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvragen naar voren had kunnen brengen; overwegende dat de betrokkene verklaart dat zijn broer vermoord werd omwille van hem waarbij dient opgemerkt te worden dat dit louter en gemakkelijke verklaringen zijn die de betrokkene aan de hand van geen enkel bewijsstuk kan staven; overwegende dat de betrokkene verklaart dat zijn broer vermoord werd in de zomer van 2011 door de Taliban waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene reeds de mogelijkheid om dit element naar voren te brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag die op 27.03.2012 werd afgesloten; overwegende dat de betrokkene een medisch rapport naar voren brengt waarbij dient opgemerkt te worden dat de betrokkene reeds de mogelijkheid had om dit document reeds eerder naar voren te brengen en dat dit document geen verband aantoont met de situatie van de betrokkene persoonlijk; overwegende dat de betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voren brengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er! wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.”

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat er wordt ingegaan op alle stukken die verzoeker bij zijn derde asielaanvraag aanbracht en dat van alle stukken wordt toegelicht waarom deze niet in aanmerking kunnen komen als zijnde nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker steunt zijn derde asielaanvraag in hoofdzaak op het feit dat zijn broer werd vermoord in de zomer van 2011, en legt ten bewijze een medisch attest betreffende de doodsoorzaak van zijn broer voor, dat dateert van 17 september 2011.

In de bestreden beslissing geeft de gemachtigde aan, om verschillende redenen, waarom dit stuk niet kan worden aanvaard als nieuw element in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Zo wordt gesteld dat verzoeker eerder melding had kunnen maken van de dood van zijn broer en van dit nieuwe stuk, nu deze dateren van de zomer van 2011, daar waar verzoekers asielprocedure pas werd beëindigd op 27 maart 2012, verzoeker het persoonlijk verband tussen de dood van zijn broer en zijn eigen situatie niet aantoont, verzoeker niet bewijst dat zijn broer werd vermoord door de Taliban en zijn eigen verklaringen niet worden gesteund door de voorgelegde stukken.

Het loutere feit dat verzoeker verklaard had naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag dat hij deze stukken nog niet in zijn bezit had, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. Het kwam aan verzoeker toe, om melding te maken van de dood van zijn broer tijdens de behandeling van zijn asielaanvraag. Dat verzoeker dit niet heeft gedaan, is een onachtzaamheid die enkel aan hemzelf kan worden verweten. Verzoeker kan niet ernstig ontkennen dat het overlijden van zijn broer inderdaad dateert van vóór de afsluiting van zijn asielprocedure, zodat niet werd voldaan aan de voorwaarde gesteld in artikel 51/8 van de vreemdelingenwet: *“De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. ”*

Verzoeker kan ook niet ernstig voorhouden dat hij niet dient aan te tonen dat de verklaringen en stukken die hij voorlegt, betrekking dienen te hebben op zijn persoonlijke situatie.

Verzoeker dient nieuwe gegevens aan te brengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

In die zin heeft de gemachtigde van de staatssecretaris niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld dat het overlijden van de broer van verzoeker niet van aard is ernstige aanwijzingen aan te tonen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet ten aanzien van zijn persoon. Van het toevoegen van een bijkomende voorwaarde aan artikel 51/8 is geen sprake, nu dit artikel letterlijk stelt dat de aanwijzingen betrekking dienen te hebben op de persoon van de vreemdeling die de gegevens aanwendt.

Verzoeker toont niet geen schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC